

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาปัจจัยคัดสรรที่สัมพันธ์กับอคติของวัยรุ่นต่อการรักเพศเดียวกันของชายและหญิง

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้เป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 18 - 20 ปี ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 มาตรวัดและแบบประเมิน

1. มาตรวัดบทบาททางเพศเป็นมาตรวัดที่สร้างขึ้นโดย กรรณิกา เฉลิมกุล (2535) ปรับปรุงตามแนวทางของ Bem (1974) และปรับปรุงโดย ฉันทจิต จริยจรรยาโรจน์ (2541) มีจำนวนคำถามทั้งหมด 36 ข้อกระทง
2. มาตรวัดบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม (Right-Wing Authoritarianism) ผู้วิจัยเรียบเรียงและพัฒนาตามแนวทางของ Altemeyer (1998) มีจำนวน 26 ข้อ
3. มาตรวัดอคติต่อชายรักเพศเดียวกัน ผู้วิจัยเรียบเรียงและพัฒนาตามแนวทางของ Herek (1994) มีจำนวน 26 ข้อ
4. มาตรวัดอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกัน ผู้วิจัยเรียบเรียงและพัฒนาตามแนวทางของ Herek (1994) มีจำนวน 26 ข้อ
5. มาตรวัดอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว ผู้วิจัยเรียบเรียงและพัฒนาตามแนวทางของ Herek (1994) มีจำนวน 26 ข้อ
6. มาตรวัดอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว ผู้วิจัยเรียบเรียงและพัฒนาตามแนวทางของ Herek (1994) มีจำนวน 26 ข้อ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้วิจัยได้สร้างมาตรวัดที่ใช้ในการวิจัยตามแนวคิด ทฤษฎี และเรียบเรียงมาตรวัดที่มีต้นฉบับเป็นภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย นำมาตรต่างๆ มาผ่านขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้
2. นำไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือ
3. นำมาตรวัดที่ผ่านการทดสอบประสิทธิภาพเครื่องมือแล้วไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นวัยรุ่นอายุระหว่าง 18 – 20 ปี จำนวน 300 คน เป็นเพศชาย 161 คน และเพศหญิง 139 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไป ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยใช้การวิเคราะห์แบบขั้นตอน (stepwise)

ผลการวิจัย

3. อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน จากการศึกษาคติของวัยรุ่นต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมีตัวแปรสำคัญที่มีอำนาจในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ 6 ตัว ได้แก่ อำนาจนิยม ($Beta = .507$) รองลงมาคือการมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.175$) เพศหญิง ($Beta = -.173$) พ่อและแม่ไม่มีอคติ ($Beta = -.124$) การรับรู้ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = .111$) และบทบาททางเพศหญิง ($Beta = -.108$) และมีอำนาจในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน ร้อยละ 51.8

นอกจากนั้นยังพบว่า วัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเพิ่มมากขึ้นจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันมากขึ้นด้วย วัยรุ่นเพศหญิงจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันต่ำกว่าวัยรุ่นเพศชาย วัยรุ่นที่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันต่ำกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน วัยรุ่นที่มีพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ (พ่อมีอคติ แม่มีอคติ และพ่อและแม่มีอคติ) วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศหญิงจะมีอคติต่ำกว่ากลุ่มอื่นๆ (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศแอนโดรจีนี และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน) และวัยรุ่นที่รับรู้ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศ

เดียวกันจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันมากกว่าวัยรุ่นที่รับรู้ว่าเป็นเพื่อนไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน

2. อคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน จากการศึกษาอคติของวัยรุ่นต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมีตัวแปรสำคัญที่มีอำนาจในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ 6 ตัวแปร ได้แก่ บุคลิกภาพแบบอำนาจนิยม ($Beta = .561$) รองลงมาคือ การศึกษาระดับปริญญาตรี ($Beta = -.150$) ตัวแบบพ่อแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.140$) ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.136$) บทบาททางเพศ (บทบาททางเพศไม่ชัดเจน $Beta = .122$, บทบาททางเพศหญิง $Beta = -.099$) และเพศหญิง ($Beta = -.098$) และมีอำนาจในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกัน ร้อยละ 56.1

นอกจากนั้นยังพบว่า วัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเพิ่มมากขึ้นจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันมากขึ้นด้วย วัยรุ่นที่มีพ่อแม่ที่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ (พ่อและแม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน พ่อมีอคติเท่านั้น และแม่มีอคติเท่านั้น) วัยรุ่นที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ (ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช. และปวส.) วัยรุ่นที่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันต่ำกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นรักเพศเดียวกัน วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศแบบบทบาททางเพศไม่ชัดเจนจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันสูงกว่ากลุ่มอื่นๆ (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศหญิง และบทบาททางเพศแอนโดรจีนี) วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศหญิง จะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันต่ำกว่ากลุ่มอื่น (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศแอนโดรจีนี และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน) และวัยรุ่นเพศหญิงมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันน้อยกว่าเพศชาย

3. อคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว จากการศึกษาอคติของวัยรุ่นต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมีตัวแปรสำคัญที่มีอำนาจในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ 7 ตัวแปร ได้แก่ อำนาจนิยม ($Beta = .462$) รองลงมาคือ เพศหญิง ($Beta = -.194$) บทบาททางเพศหญิง ($Beta = -.166$) ตัวแบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.151$) การมีบุคคลที่ชื่นชอบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.138$) การมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อย ($Beta = -.115$) และภูมิลาเนากรุงเทพมหานคร ($Beta = -.109$) มีอำนาจในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 44.8

นอกจากนั้นยังพบว่า วัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเพิ่มมากขึ้นจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวมีมากขึ้นด้วย วัยรุ่นเพศหญิงจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นเพศชาย วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศหญิงจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่น (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศแอนโดรจีนี และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน) วัยรุ่นที่มีตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน วัยรุ่นที่มีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรักเพศเดียวกันบ่อยจะมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ (มีปฏิสัมพันธ์บ้างบางครั้ง และไม่มีปฏิสัมพันธ์กันเลย) และวัยรุ่นที่มีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานครมีอคติต่อชายรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าวัยรุ่นที่มีภูมิลำเนาต่างจังหวัด

4. อคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว จากการศึกษาอคติของวัยรุ่นต่อบุคคลรักเพศเดียวกันมีตัวแปรสำคัญที่มีอำนาจในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ 5 ตัวแปร ได้แก่ อำนาจนิยม ($Beta = .572$) รองลงมาคือ บทบาททางเพศหญิง ($Beta = -.143$) ตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันตัว ($Beta = -.142$) แบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกัน ($Beta = -.136$) และเพศหญิง ($Beta = -.131$) มีอำนาจในการทำนายอคติของวัยรุ่นต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 51.6

นอกจากนั้นยังพบว่า วัยรุ่นที่มีบุคลิกภาพแบบอำนาจนิยมเพิ่มมากขึ้นจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวเพิ่มมากขึ้นด้วย วัยรุ่นที่มีตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นที่ไม่มีตัวแบบในสังคมเป็นบุคคลรักเพศเดียวกัน วัยรุ่นที่มีบทบาททางเพศหญิงจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่น (บทบาททางเพศชาย บทบาททางเพศแอนโดรจีนี และบทบาททางเพศไม่ชัดเจน) วัยรุ่นที่มีตัวแบบพ่อและแม่ไม่มีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันน้อยกว่าวัยรุ่นกลุ่มอื่นๆ (พ่อมีอคติ แม่มีอคติ และพ่อและแม่มีอคติ) และวัยรุ่นเพศหญิงจะมีอคติต่อหญิงรักเพศเดียวกันที่เป็นสมาชิกในครอบครัวต่ำกว่าวัยรุ่นเพศชาย

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ยังมีตัวแปรต้นอีกจำนวนมากที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับอคติของบุคคลรักต่างเพศต่อบุคคลรักเพศเดียวกันและควรนำไปศึกษาในการวิจัยครั้งต่อไป เช่น รูปแบบการเลี้ยงดูของพ่อแม่ ความเคร่งศาสนา เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนและมีความชัดเจนมากขึ้น
2. ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างในบุคคลหลายช่วงอายุ เช่น ในวัยกลางคน และวัยชรา ว่ามีอคติต่อบุคคลรักเพศเดียวกันอย่างไร
3. การศึกษานี้จะสมบูรณ์มากขึ้นหากมีข้อมูลการวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับบุคคลรักเพศเดียวกันมาช่วยเสริม